

Já nejsem já

Ota Petřina

Já nejsem já
Přesto mám
svůj stín
Mám tvoji tvář
a nepoznám
tu svou
Dál týdny jdou
jak mlýn

Přání
ničí přání
a rozcestí jsou plná slov
a váhání
a váhání
a váhání

...

V ulicích, kde sídlí láska
a štekot psů
Tam jsem dávno, dávno ztratil
tvou adresu

Vzpomínky jsou nečitelné
Stopy v písku málo sdělné
Kdo by stále věřil návratům
Život nás tak krásně změnil
Každý z nás byl tím, kým nebyl
Musím smát se vlastním nápadům

Jenom krok a skok
a už jsme v to
Jen krátkou chvíli roste strom
Pár všedních dní a nedělí
A už jsme náhle dospělí
A už jsme také dospělí

V ulicích, kde sídlí vánek a koček pár
Stojí dále malý stánek
Jak velký dar
V starém potrhaném svetru
žije v něm fotograf větru
a své pohlednice prodává
Tráva roste i na chodníku
Láska je jen síla zvyku
S úsměvem na tváři říkávám
Jenom krok a skok
a už jsme v to
Jen krátkou chvíli roste strom
Pár všedních dní a nedělí
A už jsme náhle dospělí
A už jsme také dospělí